

den forjagede Travlhed, som findes i Europa. Her har man Tid til at arbejde, for det Publikum, som køber disse Møbler, har Raad til at betale og spørger ikke om Prisen. Her findes en Masse rige englændere, som har deres Villaer liggende i "Solstaden" heliopolis som ligger uden for Kairo. Her findes den berømte "Lunapark", som er et meget yndet Forlystelses etablissement. Vi begyndte om Morgenens Kl 7½. Kl 9 havde vi et Kvarters Frokost, og da vi igen var begyndt at arbejde, kom de nubiske Portnere og serverede Kaffe til alle Svendene. Her røg man en Masse Cigaretter, og mange Dage var det næsten umuligt at arbejde for Varmens Skyld. Kl. 12 var det Middag og efter at have spist en Smule, man kunde jo ikke spise meget i denne Varme. Jeg spiste først i en Arabisk Restauration, men da jeg en Dag saa flere døde Myrer i Risten, forsvandt Appetitten. Saa sov man til Kl 2. Saa vaskede man sig, og Portnerne kom med Eftermiddagskaffen. Efter at denne var sat tillivs, begyndte vi saa smaat at arbejde og Kl 6 var Arbejdet forbi for den Dag, men saa kom ogsaa den bedste Tid af Døgnet. Om Aftenen var klimaet til at udholde, og da rørte sig et livligt friluftsliv, som varede til langt ud paa Natten. Lørdag d. 18 februar var vi indbudt til Fest hos Langvad i hans smukke Hjem. Her var sandelig nok at se til, selv de danske Tuborg manglede ikke. Søndagen her paa var vi sammen med en dansk Maler Frode Jensen og nogle Tyskere i Zoologisk Have. Som er meget storslaaet og dyrrig Her ser man Dyr, som ikke kan leve i Europas Zoologiske Haver. Store smukke Giraffer og meter lange Krokodiller. Hvad der derimod ikke fandt sig særlig vel tilpas var Isbjørnene. Derimod var Slangerne meget livlige, og de smukkeste Fuglearter saa man her. Smukke Grotter og smukke Blomster i Flor overalt. Alt gik nu sin jævne Gang, og jeg var godt tilfreds, hvorimod Kammeraten var ked deraf, da Arbejdet jo var lidt uvant, men meget interessant at arbejde sammen med Araberne, som er meget vanskelige at omgaas. Da a deres meninger og Skikke jo er saa vidt forskellige fra vores, som Nat og Dag. Lørdag d. 26 var vi i det travle jødiske Forretningskvarter "moskue". I disse travle smalle Gader rører sig et broget orientalsk Liv. Her handles med alt mellem Himmel og Jord. Tæpperne Staar her højt i Kurs, og Araberne laver deres smukke Cicelering arbejder. Heste eller Muldyromnibusser kører rask igennem at blive, at blive ramt af en saadan er det samme som at blive oversmurt med Vognsmørelse. Kuskene raaber og skriger deres : ja- Allak effendi, med Gud Hrr. De agte arabiske Smøger og Gryder der her findes, er interessante,

snavsede, og med en frygtelig Stank, naar Solen sender sine lodrette Straaler ned over Byen. De kan dog være ret farlige at omgaas i for en europæer. Her er kun lidt af Civilisationen trængt ind, men maa faar dog intet rigtigt østerlandsk Billede af Kairo, hvis man ikke aflægger et Besøg her. Om Eftermiddagen var vi ude i det gamle Kairo. Vi saa her den koptiske Kirke, et ualmindeligt smukt Stykke Arbejde. Døre og Paneller og vinduer var udskaaret som Flette arbejde og Fyldninger indlagt med Perlemor og Mosaik. Ved Siden af denne Findes en nyere Græsk Kirke. I denne Kirke lagde man Mærke til en Masse tarvelige blikarbejder, saasom en lille Haand eller et ben, et Hjerte eller et hoved, disse Ting hænger folk ved deres Skytshelgen og beder en Bøn, og mener saaledes at kunde blive helbredet for den Sygdom, de lider af. Vi tog en Sejltur over Nilen og spadserede hjem. Søndag d. 3 marts flyttede den tyske forening "Frosind" her i sit nye Lokale i "Grand Central Bar" Place d' l' Opera. Denne Flytning blev selvfølgelig fejret, som det sig hør og bør, og vi vendte hjem paa Morgenstunden. Søndag var vi ude ved "Giseh" hvor der staar Ægyptens største Pyramide "Keops Pyramiden" den er 147 Meter høj oprindelig, men Toppen 10 Meter er falden ned. Der findes her 3 Pyramider og Ægyptens Største "Sphing". Denne er saa stor, at man daarligt kan beskrive det. Et Billede, hvor et Kompagni Soldater har placeret sig paa deres Hoved og Hals, giver et Indblik af Størrelsen. Naar man staar og stirrer paa den store Pyramide, gribes man uvilkaarligt af Tanken, hvordan har man kunnet bygget den. Stenene er hentet i et Stenbrud oppe i Over ægypten og stæbt eller sejlet paa Nilen ud i Ørkenen til Templer, Pyramider og kongegrave. Man kan næsten ikke vende sig uden at træde paa en Fører eller en Araberdreng, et Æsel eller kameldriver. Man skal være meget bestemt og fræk, hvis man vil være fri for dem. At tale fornuftigt med den Slags Arabere gaar slet ikke, man skal true og skælde ud, det eneste de har Respekt for er penge, og det er utroligt, hvad en araber kan og vil gøre for en "tariffa", 10 Øre i danske Penge. Vi har tit maatte smile, naar de med et Ansigt, som en Madonna, har forlangt 6 ja 7 dobbelte Priser af Turisterne. De kan paa en Prik beregne, hvor meget en Person er værd. Ved "Giseh" ligger et af Ægyptens største Hoteller "Mena House". Om Eftermiddagen spadserede vi ud til "de Dødes By" til "Kalifgravene", som ligger uden for kairo, ved Foden af Bjerget "Mugadan". Disse muhammedanske Fyrstegrave ligger ensomt tilbager trukket, og danner en hel By. Her ved Mugadan ligger "Citadellet", Napolions gamle Fæstning, hvorfra

han beherskede Byen med sine Kanoner. Her er en Hovedkvarter for de engelske Tropper i Ægypten. Her ligger ligeledes højt oppe paa Plateauet den smukke Alabaster moske " Muhammed Aly ". Den er et særdeles smukt Syn, naar Solen skinner paa de gennemsigtige Sten. Heroppe fra har man den bedste Udsigt over Kairo. Man finder ligeledes, ved at gaa igennem Muren fra " Citadellet ", " Josefs brønden ", hvor " Josef " sad fængslet, efter historien med Potifars Hustru. Fængselet er umaadeligt dybt. Man stiger ned af en Skraavej og staar efter en lang Nedstigning nede paa Bunden, hvor der staar Raster fra en gammel Oksebrønd. En sultan havde nemlig for at skaffe Vand til sit Palads, omdannet Fængselet til en Brønd. I det gamle Kairo ligger flere smukke Muskeer, de kendteste er " Moske Hussein " og " den blaa Moske ". Tirsdag d. 13 marts rejste Kammeraten til Alexandria, da der ikke var mere Arbejde for ham hos " Krieger ". Jeg blev der, og forblev saaledes i Kairo. Det var umaadeligt varmt, og i Foraarstiden, da Sandstorme farer ind over byen, er det enkelt Dage næsten umuligt at færdes i de Gader, som er temmelig aabne. Den arabiske Faste " Ramadanen " begyndte d. 20 Februar og varer en Maaned. I denne tid spiser Muhamedanerne ikke fra Solopgang til Solnedgang. Ikke saa meget som en Drik Vand nyder de om Dagen. Paa Værkstedet arbejdede araberne i en smøre til Aften. Paa Restaurationen, hvor jeg spiste, var jeg næsten ene om Middagen, men om Aftenen var Restaurationen overfyldt, ved Bordene sad Araberne med alle deres Livretter foran sig, de brød Brødet i Stykker, ordnede alt paa Bordet, bad uafladelig til Allah og Kl 6,12, da et Kanonskud forkyndte, at Festen var forbi for denne Dag, for de som Ulve løs paa deres Mad, ikke et Ord mælede de bare aad og aad. Tjeneren løb og serverede med Munden fold af Mad. Paa Gaderne løb de fattige Arabere rundt med deres Blikdaaser og købte for et Par Piaster Mad. Alle tænkte kun paa at fylde deres slunkne Maver. Saa aad man helt Natten, saa meget man orkede, for at kunne have noget at staa imod med til næste Dag. Da der efter denne Faste kommer er " Ramadanfest ", er der i 3 Dage billige Toge i gang over hele Ægypten. Jeg besluttede nu at tage op i Overægypten til " Luzor ", hvor man finder de berømte Kongegrave i " Dødedalen ". Fredag d. 30 Marts rejste jeg Kl 7 Aften. Turen gaa langs Nilen og vare 13 Timer med Eksprestog. Da det ellers kun er Rigmænd der kan tillade sig saa danne Ture, maatte jeg jo gøre det, helst billigere end umuligt, derfor rejste jeg paa tredje Klasse, hvad ellers ingen Europæere i Ægypten gør. Men det er en Oplevelse, man aldrig glemmer, og som man aldrig ønsker

sig igen. For at foretage en saadan Tur paa 3 Klasse, skal man ikke være for fintførende. Da Araberne just ikke en renlige eller Hyggelige Rejsefælder. Man skal helst være ved Billethullet Kl 5, da Araberne allerede kommer ved Middagstid og sidder troligt og venter. Naar saa Toget kommer ind paa Perronen gælder det om at sikre sig en Plads, da Araberne stormer ind af Døre og Vinduerne og hyler og skriger som en Flok Djævla. De fører en bagage med, som skulde de til Nordpolen, eller de flyttede en Kludefabrik. Hver fører med sig et Klæde med Fødevarer samt en Lerkrukke med Vand. Disse er uundværlige her i dette Klima, hvor Vandet er mere end lunkent, men i disse porøse Dunke, holder det sig temmelig koldt. Næsten alle kommer slæbende med en stor Bunke meter lange Sukkerrør, som de fortærer under Rejsen. Disse brækkes itu og tygges, til al Saften er tygget af, saa spyttes Resterne ud paa Gulvet, og hober sig op i store Dynger. Det er næsten som Alverdens Sindssyge er samlet her. I et Hjørne sidder en og beder ustandseligt til Allah. I et andet Hjørne begynder et Kor at synge arabisk. Disse klagende vemodige Sange, som alle er til Allah og som passer godt til Ørkenen og Landet. De kan godt vare 2 eller 3 Timer, og naar man er færdige, klapper Tilhørerne som rasende, og saa begynder Uvejret at bryde løs igen. Efter saadant et Dacaponummer, vil man næsten give sin halve Formue for et Øjebliks Ro. Arabere gaar rundt i Vognene og sælger : Brød, Æg og Limonade, en sidder paa Platformen og laver en Spand The paa et Primus, heri er blandet Sukker og andre Lækkerier, hvis en ikke drikker alt sit The, bliver Rasten hældt i Spanden igen. Et frygteligt Svineri, imedens der paa Gulvet ophobes sig Dynger af tyggede Sukkerrør, og imellem disse og Spytklatter ligger Kvinder og Børn og sover. Børnene forretter deres Fornødenheder alle Steder, og Lugten er ikke just Bjerglugt. Lerkrukkerne væltes og smadres, og hele Gulvet flyder i et Søle. Alle Araberne selv den tarveligste skyller sin Mund og vasker sine Hænder, naar han har spist. Mindst 6 eller 7 Gange i Nattens Løb skal han bede til Allah. Det er complet umuligt at faa en Smule Søvn paa saadan Rejse, hvad jo for resten heller ikke er tilraadeligt, da man jo saa var sikker paa at vaagne uden Ur eller Penge. Men Landskabet er det herligste man kan tænke sig. Langs Nilen igennem Plantager af Bomuld, ris og Sukkerrør eller igennem smukke palmeskove. Ved hver By langs hele Nilen findes store flotte Hoteller, og er da ogsaa i Sæsontiden overfyldt af Turister. Jeg blev i Toget ihærdigt bearbejdet af to Araberførere, som vilde vise mig ud til Kongegravene. Jeg klarede dem dog, ved at jeg lod, som om jeg hverken

forstod arabisk, engelsk eller fransk, ja havde de talt dansk, havde jeg sikkert heller ikke forstaaet dette Sprog, Det er den bedste Maade, at slippe fri for den Slags Edderkopper paa. Til sidst opgav de mig som underlig og glad var jeg. Næste morgen kl 8 ankom jeg til "Luzor". Jeg tog ind paa "New Hotel", og blev vasket, hvad jeg i høj Grad trængte til. Efter en saadan Nat uden Søvn og efter at have røget en Masse Cigaretter, er det som at blive født paa ny, naar man kommer i Berøring med lidt koldt Vand. Efter at have drukket Kaffe, gik jeg en Tur rundt i den lille By, som jo ikke er andet end en Araberflække, og det er ej heller for "Luzor" Bys skyld, at de mange Turister rejser den lange Vej hertil. Der ligger i Luzeor de berømte Luzor templer, men et Par Timers Vandring herfra ligger de berømte "kærnaktempler, som er noget af det mest storslaaede i hele Ægypten. Igennem grønne Marker og Palmeskove gaar Turen langs den brede Nil. Paa Vejen laa 4 til 5 Tommer Støv, saa fint som Mel. Efter en saadan Tur er Tøjet fuldstændig graat. Ved Indgangen til Templerne ligger den berømte Sphinzalle. Man maa for at se alle disse kunstværker løse et adgangskort til 36 Kr. Dette Kort giver Adgang til alle Templer og Kongegrave i hele Ægypten, dog ikke til Moskeerne. Hvordan jeg kom i besiddelse af dette Kort, behøver jeg jo ikke at fortælle, nok er det, at jeg havde det, og havde saaledes fri Adgang til alle herlighederne. Her i "Karnaktemplerne" staar de vidunderligste Søjler og Monumenter, inde i de gamle Kanere er malet de ægyptiske Bogstaver, som er i Figurer som Dyr. Disse Søjler er saa store, at et Menneske kun syner som en Myre herinde. Det gamle Amon Tempel ved den hellige Sø er et meget stort Vinunder. Ved Middagstid gik jeg tilbage til "Lovord, og beså om eftermiddagen Templerne og Museet. Uden for "Luzor" ligger et Prinsesse Slot Meget stilfuldt og flat som et Orientalsk Teslot. Her var en uhyggelig Hede, og det var ganske umuligt at værne sig for Fluor, som kommer i Sværmevis sætter sig i ansigtet og er en stor Aarsag til den frygtelige Arabiske Øjensygdom. Næste Morgen stod jeg tidlig op og begav mig paa Hovedturen. Til Kongegravene. Jeg lod mig sejle over Nilen og spadserede over Sandsletten mod Bjergkammen bagved. Paa Vej hertil kommer man forbi de mægtige "Memmonkolosser", som staar midt paa en Mark. De er 21 Meter høje og forestiller 2 siddende Figurer. De er udhugget af ene Sten, et mægtigt Stykke Arbejde. Ved Foden af Bjergkammen ligger det smukke tempel "Dar et Bakri".

Man spadserer over Bjerget, og inde mellem disse Ligger "Kongedalen", hvor man har udgravet de berømteste

Kongegrave. Den smukkeste Grav er "Settis d. 1" og "Amenhotheps 2. Den findes mange andre, men den mest Populære er den berømte "Kong tut Ank Amens". Det er den Grav, der sidst er fundet, og som er fundet ganske uberørt. Her er ingen Spor af Gravrøveri, mange betegner jo Gravfundene som moderne gravrøveri. Hvad der her er fundet af Rigdomme er ganske uvurderligt. Der findes i Kongedalen to Konger, som igen er indmuret i gravrummet. Den ene er "Kong Tut", den anden "Kong Amenhotheps". De andre Konger er henflyttet til Museet i Kaoro. Her ligger i Luzer store Turisthoteller, det største er "Vinterpaladset", som ejes af Svejtsersfirmaer. Om Aftenen tog jeg med Toget tilbage til Cairo. Nu havde jeg igen en hyggelig Nat for Haanden, men jeg havde her i "Luzer" set, det mærkeligste jeg havde set i mit Liv. Næste Morgen var jeg igen i Kairo. Det var Søndag, og jeg traf Maleren Frode Jensen, som var kommet fra Alexandria for at arbejde her i Kairo for sin Mester. Det er meget interessant at studere Arabernes liv. De er slemme til at slaas og klør paa for et godt Ord. De er meget svinagtige og umådelig erotiske anlagte. Her hersker et frygteligt Kønsliv, og der findes en Mængde Iezualister Og Børn i alle Aldre er Vidne til al Slags Utugt. Tillige er de lumske og tyvagtige, og har kun Respekt for rede Penge. For Penge køber man en Araber med Liv og Sjæl. Dog maa man sige, at den velstaaende Araber er pillen og renlig, men meget indbildsk. Araberne i Ægypten er en Blandingsaraber. Af direkte Efterkommere fra de gamle Ægyptere findes kun enkelte tilbage. Araberne er en meget daarlig Haanværker, og bliver som Følge heraf meget daarligt lønnet. En araber faa 10 til 15 Piaster om Dagen, medens en Europæer faar 40 til 50 Piaster om Dagen. En Araber Faar Aldrig sin Løn udbetalt, førend han har afleveret Værktøj og Materiale. Jeg har aldrig set et Land, hvor Læredrengene fik saa mange Klø, som her. Straks om Morgen fik de en paa Kassen til Godmorgen, saa var de rolige en times tid. Et meget yndet Afstraffelsesmiddel var at slaa dem under fødderne med et Stykke Træ eller lignende. Mange smaa Drenge har intet Hjem, men sover paa Gaden. Om dagen løber de i Gaderne og laver halløj eller samler cigaretstumper, som de sælger til Fabrikkerne, som laver det om til Cigaretter til araberne. Af Klæder ejer de kun den Kjole de staar og gaar i. Gaar man om Morgen ligger de og sover alle Steder. Araberne ligger i den varme Tid om Middagen rundt i Gaderne og sover. Det er et stygt Syn. De ligger og gaber, og Munden, Øjnene og Næseborene er fulde af Fluer. Disse Dyr fører Smitten med sig, og man ser intet Sted saa mange blinde

Mennesker som her. Næsten alle har en eller anden fejl i øjet. Børnene har Øjnene fulde af Materie og bliver aldrig Vasket. En Morgen saa vi en Moder sidde udenfor et hospital med sit aars gamle Barn paa Skødet. Moderen sad og døsede med Ansigtet fuldt af Fluere, men det lille hjælpeløse Barn var helt sort i Hovedet af dem. Moderen rørte ikke en Haand for at vifte dem væk. Var Morgenmad begyndt at blive saa sær levende i vores Maver. Det vrimler med blinde Tiggere, som ustandselig mumler deres: "kollo al-Allah ". Gud hjælpe alle. En Tigger gaar dog straks, naar man siger: "al-allah", det skal han ifølge "Koranen". Ved alle Restaurationer faar de som Regel et Stykke Brød. Et Arabisk Brød "Ess" er en mægtig stor Pandekage, som er hul indeni, araberne bruger nemlig Brødet som Gaffel. Man spiser meget Grønt. En Salat serveres til en hver Middag. En arabisk Salat er saa stærk og ildesmagende, at den kan brænde Tarmene ud paa en Nybegynder. Søde Sager spises meget, især søde Kager. Sukkeret faaes ved at vride Sukkerrør i en Vridemaskine. Meloner, Dadler, appelsiner og salte raa Bønner høre til deres livretter. Løg er en Lækkerbissen. Derimod drikkes ikke Vin eller øl til Maden, men vand, som heller aldrig mangler. Den ægyptiske Nationalret "Fnull" er meget yndet og meget billig. Det er en Slags Soyabønner, som koges og serveres med Olie. Paa Gaderne kommer arabere med restaurationen paa nakken. Det er et utroligt Svineri, og det er altid overfyldt med Fluere og bier. Ligeledes holder araberne Barberstuer paa Gaden. De rigtige Araber bliver kronrage. Naar man skal barberes, staar en lille dreng med en Vifte for at holde Fluerne væk, hvis han da ikke er falden i Søvn. Det er mærkeligt at se et arabisk bryllup. Brudgommen har i mange Tilfælde aldrig set sin tilkommende Hustru. Det er besørget af hans Familie. Naar han skal føres til Bruden, sker det med Sang og Musik. Et stort følge gaar med lange Stager i Hænderne med kulørte Lamper. Et stort Orkester i uniformer gaar foran og spiller af Hjertens Lyst. I Spidsen for det hele gaar nogle Præster, som ustandselig mumler af Koranen. For hvert 25 skridt standser Processionen, og naar én har sunget for, synger hele Følget Omkvædet, derefter spiller Musikken, saaledes fortsætter hele Vejen, og det kan godt være en langvarige Historie. Ved Ankomsten til Brudens Hjem, som er festlig beklædt med ægte Tæpper og Lys. Her er opstillet Stole, hvor der serveres Kaffe og limonade til Gæsterne, saa fortsætters med Sang og Musik hele Dagen eller Natten. Næste Dag læsses alt Indbo og Møbler paa smaa Vogne og køres rundt i Byen for at alle kan se, hvad de nygifte ejer. Ved et rigt Bryllup kan man godt se

en Række paa 8 til 10 Vogne. Ved et fattigt Bryllup tager de mandlige Medlemmer Møblerne paa Hovedet og saaledes bæres det rundt i byen. For. Eks. Kommer 4 Mand bærende med et Klædeskab paa Hovedet, medens andre kommer med Stole, Potter og Pander. Til Tider køre bruden rundt i Byen i en lukket Vogn, naturligvis er hun godt tilsløret. Jeg arbejdede sammen med en arabisk Snedker, som havde 2 Koner. En arabisk Begravelse er lige saa særegen at lægge Mærke til. Ligvogne bruges ikke. Kisten bæres paa Skuldrene af Følget. I mange tilfælde har man lejet en Kiste, tværs under Bunden er to Bærestænger. Følget skiftes til at bære. Saa snart én har baaret et Par Minutter kommer en anden bagfra og tager stangen paa Skulderen. Og saa ledes fortsættes hele Vejen. Foran gaar et Par Præster og mumler og synger af Koranen. Over Kisten er lagt et spraglet Tæppe og paa en Stang ved Hovedet, sider den afdøde ”Fes”. Til sidst kommer nogle høje flade tohjulede Vogne trukket af et Æsel. Paa disse Vogne sider de saa kaldte Grædekoner, som hyler og skriger med passende Mellemrum. Alle Muhamedanere, som passerer Ligtoget, strækker Armene med strakt Pegefingre op mod kisten Hovedende og mumler: Allah er den største, derefter Som passerer Ligtoget, strækker Armen med strakt Pegefingre op mod Kistens Hovedende og mumler: Allah er den største, derefter kommer Muhammed. En Forskel herfra er f.Eks. de græske Begravelser med Præster og Dreng i Ornat Svingende Røgelseskar. Her til bruges som Regel en flot Ligvogn med fire Heste. Ligvognen er helt overdækket med Blomster og Kranse. Følget er gerne i Drosche, og man ser til et saadant Ligtog i Trav. Der findes i Kairo flotte parker særdeles smukt vedligeholdt. Den største er ”Esbekie haven”, hvor der findes flotte Restaurationer og Tennisbaner. Her er i Sæsonen Musik af det ægyptiske Militærorkester, som spiller franske og engelske Marcher. Ude ved Nilen ligger ”Giseeh Haven”, lige over for det store ”Hotel Semiramis”, hvor fyrstelige Personer opholder sig under deres Ophold i Kairo. Her findes den største Bro over Nilen ved Kairo ”Port Anglaise”. her ligger en stor engelsk Kaserne med Eksercerplads. Landet selve overmaade interessant med sin egenartede Kultur. At spadserer en Aften langs Nilen, medens Palmernes Stiletter tegner sig mod den blaa stjerneklare Himmel, og de forskellige Træer og Blomster sender deres mangeartede dufte ud i Luften. Og Maanen sender sine Stråler ud over Ørkenen og de Ærværdige gamle Pyramider, som i Fuldmaane belysning ser ud, som de er hugget i Sølv. Tillige en Raslen af Frøer og en Piben

af Insekter, blandet med dæmpet arabisk Musik, da er der den ægte orientalske Stemning over Landet. Tillige er Klimaet om Aftenen i Foraaret saa behageligt. Den flotte brede Nil ligger med sin blanke Spejlflade og glimer i Maaen lyset. Smaa Nil baade med underlige "Latinersejl" glider langsomt frem, medens de store og flotte Turister baade lyser som flydende Paladser. Man føler da et Velvære ved at spadserere her og nyde dette smukke stemningsfulde Billede, og da bliver man saa betaget, at man gennem dette Billede i sit Bryst, og som man aldrig glemmer. Om Dagen er Nilen meget interessant, store Pramme glider frem tungt belastet med Bomuld. Ved "Luzor" rørte sig et utroligt Liv ved og paa Nilen. Drosker og Autoer bliver færget over paa den anden Side. Vandbærerne staa ude i Vandet og fylder deres Vandkander. Man tænker uvilkaarligt, at her vilde man gerne blive, men snart kommer den stærke Varme og lægger en Dæmper paa Glæden. Dog er der en Stemning og et Liv over Ægypten, som man aldrig glemmer. Mange Europæere er da ogsaa blevet saa indleven i Forholdene, at de ikke kan bekvemme sig til at forlade Landet. Man siger da ogsaa, at naar man en Gang har set Nilen kommer man igen, fordi man ikke kan glemme den. I Kairo rører sig da ogsaa det Liv, som for os Nord europæere er saa tillokkende, at det ægte Tropeliv. De tropeklædte Turister, de engelske tropesoldater og de hvid klædte Politibetjente, og den brogede Samling indfødte, som gaar mere eller mindre nøgne. Der er en egen Storhed over Kairo. Jeg tog med en polsk Jøde A. Reisenstadt, som havde været 16 Aar i Danmark, ud til "Barage" en lille By, som ligger et par Timers Kørsel med Toget øst for Kairo. Her findes store Sluseanlæg, saaledes at man kan lukke for Vandet, saa det over svømmer Landet for at give Grøde. Straks der, hvor Nilens Vande ikke længere kan naa ind, begynder Ørkenen. Da vi i februar Maaned kom til Ægypten stod der $\frac{1}{2}$ Meter langt kløvergræs paa Markerne, og paa Restaurationerne serveredes friske Salater, medens Roserne stod i Flor. Ved "Barage" er Nilen vel 1000 Meter. Selve Byen "Barage" er en lille snavset Araberby med et utroligt Griseri og en harsk Lugt. Herude langs Nilen findes flotte Anlæg, hvor mange Europæere tilbringer deres Søndag. Der findes i Kairo et af Verdens flotteste og kostbareste Museer. Vil man have det rigtigt gennem set, maa man bruge flere Dage. Her findes en Masse Statuer og andre Kostbarheder. Den berømte Kong Tut Ank Amen har et helt Galleri her. det er utroligt, hvad man her har fundet, og én som ikke har set det, kan umuligt forestille sig hvilke kostbarheder, der

her er opstillet. Det kostbareste en dog Salen, hvor hans Kister og personlige Toilet genstande er fremstillet. Her maa kun være 25 Besøgende ad Gangen, og her er stadig Politivagt. Han laa i tre Kister, hvor af de to var af Træ, men guld belagt, medens den inderste var af massivt Guld, og er i Form, som hans Legeme. Alle toiletgenstande og Smykker er af Guld, selv hans Bue og Pile var guld beslaaede. Paa hans Stridsvogn var Egerne i Hjulene ogsaa guld belagte. Paa Museet staar ligeledes en pyramide top af poleret Granit. Alle Pyramiderne var jo beklædt med poleret Granit, men det er i Tidens Løb faldet af. Her findes ogsaa Brød som er fundet i Gravene. Det meste forunderlige er dog Mumierne. Man ser saaledes Mumien af den "Farao", som drev jøderne over det røde Hav. Disse Mumier er velbevaret, selv Neglene og Haaret. Dette er dog enkelte Steder faldet af og ligger paa Bunden af Glaskisten. Ligeledes de smukt udførte Alabaster vaser og Skrin. Den berømte Dronning figur i Alabaster er vidunderlig. En af Kammeraterne paa Hjemmet havde ved sin Ankomst til Ægypten gjort Bekendtskab med en Araberfamilie. De besøgte os, hvor vi boede og en Søndag i Fastetiden blev vi alle inviteret ud til et Besøg i deres Hjem. Efter at have kørt med sporvogn en Time til en af Kairos forstæder "Chaubra", blev vi afhentet ved Stoppestedet af den Ældste af Sønnerne, som var Husherrer, da Faderen var død. Han førte os igennem en Masse snavsede bælgmørke Smøger, og til sidst dumpede vi ind i en Forstue med Lergulv. Vi blev budt ind i Stuen, hvor Møblerne bestod af et Bord og en Bænk, samt 3 Stole, som sikkert var laant i Dagens Anledning. Det var en rigtig Araberhytte, kun et lille Vindue højt oppe paa Muren forsynet med Jernstænger. Moderen maatte hele Aftenen side ude i et lille Rum. Tre af vore kammerater talte flydende Arabisk og havde fortalt os, at vi ikke maatte sige nej, naar vi blev budt et eller andet at spise eller drikke, da man ellers fornærmer Værten meget dybt. Vi var tilsammen cirka 10 Tyskere og Danskere. Først blev serveret The, der fandtes kun 3 Par Kopper, saa det maatte gaa efter Tur. Bagefter blev der serveret Figner og Cigaretter. Hvert femte Minut spurgte Værten os, hvorledes vi befandt os i hans Hus, da vi svarede, at vi aldrig før havde befundet os saa godt, udbrød han: Aah hvor er jeg lykkelig. Nu blev der en skrigen og syngen arabisk, og den ene af Sønnerne Dansede flere arabiske Danse med en Spadserestok, medens de arabiske Gæster klappede i Hænderne til Musik af et arabisk Musikinstrument,

En Træ strakt, hvor der er overspændt et Stykke Skind, ved at slaa her paa paa en bestemt maade med fingrene fremkommer en monoton Lyd, hvorefter der danses og synges. Kammeratens Grammofon tog mægtig Kegler, og Araberne fra alle huse strømmede til for at se dette Gilde. Saa kom Fest attraktionen, da vi skulde spise. Der blev sat 3 store tinfade ind paa Boret fyldt med noget Klister, som var noget lignende, det Malerne bruger, naar de tapetserer. Værten meddelte med Stolthed, at alt skulde spises. Naar der var jo ikke andet at gøre end at klemme paa. Værten spurgte, hvorledes det smagte, vi sank lidt gemte en Grimasse og forsikrede, at det var vor Livret, han udbrød igen : Aah, hvor er jeg lykkelig. Han saa efter, at alt blev spist op. Vi blev endelig færdige ved forenede Anstrengelser, og saa brød Spektaklet løs igen. Araberne selv eller de arabiske Gæster spiste ikke selv noget. Ved 12 Tiden slap vi endelig fri, og tog hjem. Men vi maatte endelig love, at komme igen. Næste Søndag tog jeg til en lille "Kurby" "Helonan". Den ligger syd for Kairo og her findes varme Svovlkilder. Vandet vælter op af den svovlholdige Jord og ledes ind i store Bassiner med frit Afløb, saaledes at der stadig er frisk Vand i Bassinet. Disses Bader meget helbredende for Reumatisme, og Klimaet er mere tørt end i Kairo. Her kommer ogsaa mange syge Mennesker og tager Ophold paa de store Kliniker eller Pensioner. Det er en hyggelig By, hvor en syg nok kan finde sig i at være, men det er selvfølgelig kun bedrestillede, som har Raad til at tage disse Svovlbads kurer. Vi laa her og badede en Søndag, og man maa passe meget godt paa da man ellers bliver fuldstændig skoldet af Solen. Vi blev brændt godt af og led frygtelig Kvaler i den kommende Uge. Bagefter maa man tage et Ferskvands brusebad, da Svovlet lugter modbydeligt. Alt gik godt i Kairo, det begyndte, at blive for varmt. Turisterne begyndte at trække sig tilbage. Den ægyptiske Konge "Fuad d.1" er meget afholdt af Folket. Det kongelige Slot "Palais Abdine" er en smuk og stor Historie. Af ægyptiske Soldater findes kun Kongens Garde. Hver Morgen holdes Øvelser paa slotspladsen. Musikkorpset er meget interessant at høre. Foran gaar Dirigenten lige som Tamburmajoren ved den danske garde. Han laver de nydeligste Ekvilibrist øvelser med sin stok. Ingangen til slottet er fire Jernporte. I hver port sidder en Lansener til Hest. Det er sikkert ingen Fjants i den brændende Sal. Hvis det bliver bekendtgjort, at Kongen skal ud at køre, bliver alle Gader spærret af. En Søndag morgen blev det bekendtgjort, at kongen skulde komme fra "Helonan"

allerede Kl 9 blev Gaderne spærret af. For hvert 15 Skridt stod en Politibetjent i Galla. Gade op og Gade ned. Folk sad paa Fortovet fra Morgenstunden og ventede troligt. Da er Araberne i deres Es, naar de bare maa sidde ned og døse. Kl 1. Kom det engelske Politi farende paa Motorcykel og peb i deres fløjter som Tegn paa, at hans Majestæt kom tilbage. Lidt efter kom Kongen kørende med sit Følge. Hvis en Sheik er kommet til Byen, tager Kvinderne Plads foran Huset, hvor han bor, de venter troligt paa at komme ind til ham for at han skal velsigne Drengene. De kan godt sidde der fra Morgen til Aften hele Fortovet er fuldt. Uden for de engelske Hospitaler sidder Kvinder i Hundrede vis med deres Børen. Det er frygteligt at se, hvorledes de er plaget af Øjensygdomme. Vi var paa mit Arbejde ved at lave en meget stor Egetræstrappe til Kairos Guvernør. Jeg gik altid sammen med værkføreren en Italiener Pietro Bionotto, han talte flydende fransk, hvilket jo ogsaa paa en vis Maade, kom mig tilgode, da jeg af ham lærte meget i det franske Sprog. Jeg havde ved at pludre med araberne lært saa meget arabisk, at jeg til Nød kunde klare mig. Kammeraten var stadig i Alexandria, hvor han lavede Møbler til to tyske Malermestre. Vi vilde jo ogsaa snart videre, da det var vor Mening at arbejde om Sommeren i Svejts. Vi blev saa enige om, at jeg skulde komme til Alexandria, saa at vi i Fællesskab kunde lave Møblerne, 2 Spisestuer og to Soveværelser færdige. Jeg havde nær aldrig sluppet væk fra "Krieger" i Kairo, men ved en lille Nød løgn slap jeg væk, og Lørdag den 19 Maj holdt jeg op, og rejste Søndag d. 20 til Alexandria, hvor jeg ankom om Middagen og traf kammeraten og Maleren Frode Jensen. Jeg begyndte Mandag Morgen at arbejde her. Det var dejligt Arbejde. Vi stod i et lille Hus nede i haven i en tysk katolsk Skole. Vi arbejdede jo som vi vilde, og det var ligesom at være i Kloster. De tyske Nonner gik og spadserede i Haven eller sad og læste i en Salmebog, og inde fra Skolen lød religiøs Sang, ligesom der i Bygningen og i Haven hang Krucifikser af Jesus og Jomfru Maria, det var helt velgørende efter at have været sammen med saa mange Slags Hedninger. Vi maatte selv spille Bydreng, da en Araber ikke maatte komme ind i Skolen med Sodavand til os. Søndag d. 15 Juli var vi til Feriefest i Skolen. Ferien varer her 2½ Maaned. Alle Børn som er født her af Europæere, taler, tysk, fransk, og arabisk, og der til deres Modersmaal, f.Eks. Græsk. Alexandria er en dejlig By, flat og moderen. det er Ægyptens største Havneby, og ligger smukt med en herlig Badestrand. Her findes alle Nationers Skibe og Søfolk i Havnen. Klimaet er varmt og

fugtigt. Blot man en Dag arbejder lidt haardt er man fuldstændig drivvaad af Sved inden Middag. Havde man en Dag lidt Renderi i Byen, slog Sveden helt igennem Frakken. Her er mange store flotte Bygninger og her bygges umaadeligt meget. De fleste bosiddende velhavende Europæere i Kairo, tager om Sommeren til Alexandria. Jeg har ikke under hele Rejsen ført et saa behageligt og dejligt Liv som i Ægypten og da særlig i Alexandria. Om Søndagen tog vi med Sporvogn ud til "Viktoria ", hvor vi laa og badede hele Dagen. Om Mandagen stillede vi ogsaa paa Arbejdet saa røde i Hovederne som et Par Hanekamme. Her ved Viktoria laa de herligste Villaer med dejlig Haver fulde af Blomster. Her stod Daddelpalmer fulde af Dadler, og bananerne hang i store Klaser, man saa her store træer helt ildrøde i Kronen af Blomster. Om Aften spadserede vi ad den smukke Strandpromenade, naar Lysene om Aftenen tændtes i Alexandria, og vi fra Promenaden saa ind over dette Ildhav, da følte man ingen Lyst til at gaa i Seng. Vi sad om Aftenen og drak vor Aftenkaffe paa en arabisk Fortovs restauration, medens vi betragtede Arabernes Liv i deres Fritid. Her sad Araberne en hel Aften paa restaurationen og nød kun en Kop kaffe til en ½ piaster, eller røg en Vandpipe til 2 Piaster. Man er altid tørstig, et glas vand var kun en draabe i Havet.

Søndag Aften sad vi paa en herlig restauration, hvor et rigtigt Viener orkester spillede de herlige Vienermelodier. Som passerer Ligtoget, strækker Armen med strakt Pegefinger op mod Kistens Hovedende og mumler: Allah er den største, derefter kommer Muhammed. En Forskel herfra er f. Eks. de græske Begravelser med Præster og Dreng i Ornat Svingende Røgelseskar. Her til bruges som Regel en flot Ligvogn med fire Heste. Ligvognen er helt overdækket med Blomster og Kranse. Følget er gerne i Drosche, og man ser til et saadant Ligtog i Trav. Der findes i Kairo flotte parker særdeles smukt vedligeholdt. Den største er " Esbekie haven", hvor der findes flotte Restaurationer og Tennisbaner. Her er i Sæsonen Musik af det ægyptiske Militærorkester, som spiller franske og engelske Marcher. Ude ved Nilen ligger " Giseeh Haven", lige over for det store " Hotel Semiramis", hvor fyrstelige Personer opholder sig under deres Ophold i Kairo. Her findes den største Bro over Nilen ved Kairo " Port Anglaise". her ligger en stor engelsk Kaserne med Eksercerplads. Landet selve overmaade interessant med sin egenartede Kultur. At spadseren en Aften langs Nilen, medens Palmernes Stiletter tegner sig mod den blaa stjerneklare Himmel, og de forskellige Træer og Blomster

sender deres mangeartede dufte ud i Luften. Og Maanen sender sine Straaler ud over Ørkenen og de Ærværdige gamle Pyramider, som i Fuldmaane belysning ser ud, som de er hugget i Sølv. Tillige en Raslen af Frøer og en Piben af Insekter, blandet med dæmpet arabisk Musik, da er der den ægte orientalske Stemning over Landet. Tillige er Klimaet om Aftenen i Foraaret saa behageligt. Den flotte brede Nil ligger med sin blanke Spejlflade og glimer i Maane lyset. Smaa Nil baade med underlige "Latinersejl" glider langsomt frem, medens de store og flotte Turist baade lyser som flydende Paladser. Man føler da et Velvære ved at spadserer her og nyde dette smukke stemningsfulde Billede, og da bliver man saa betaget, at man gennem dette Billede i sit Bryst, og som man aldrig glemmer. Om Dagen er Nilen meget interessant, store Pramme glider frem tungt belastet med Bomuld. Ved "Luzor" rørte sig et utroligt Liv ved og paa Nilen. Drosker og Autoer bliver færget over paa den anden Side. Vandbærerne staa ude i Vandet og fylder deres Vandkander. Man tænker uvilkaarligt, at her vilde man gerne blive, men snart kommer den stærke Varme og lægger en Dæmper paa Glæden. Dog er der en Stemning og et Liv over Ægypten, som man aldrig glemmer. Mange Europæere er da ogsaa blevet saa indleven i Forholdene, at de ikke kan bekvemme sig til at forlade Landet. Man siger da ogsaa, at naar man en Gang har set Nilen kommer man igen, fordi man ikke kan glemme den. I Kairo rører sig da ogsaa det Liv, som for os Nord europæere er saa tillokkende, at det ægte Tropeliv. De tropeklædte Turister, de engelske tropesoldater og de hvid klædte Politibetjente, og den brogede Samling indfødte, som gaar mere eller mindre nøgne. Der er en egen Storhed over Kairo. Jeg tog med en polsk Jøde A. Reisenstadt, som havde været 16 Aar i Danmark, ud til "Barage" en lille By, som ligger et par Timers Kørsel med Toget øst for Kairo. Her findes store Sluseanlæg, saaledes at man kan lukke for Vandet, saa det over svømmer Landet for at give Grøde. Straks der, hvor Nilens Vande ikke længere kan naa ind, begynder Ørkenen. Da vi i februar Maaned kom til Ægypten stod der ½ Meter langt kløvergræs paa Markerne, og paa Restaurationerne serveredes friske Salater, medens Roserne stod i Flor. Ved "Barage" er Nilen vel 1000 Meter. Selve Byen "Barage" er en lille snavset Araberby med et utroligt Griseri og en harsk Lugt. Herude langs Nilen findes flotte Anlæg, hvor mange Europæere tilbringer deres Søndag. Der findes i Kairo et af Verdens flotteste og kostbareste Museer. Vil man have det rigtigt gennem set, maa man bruge flere Dage. Her

findes en Masse Statuer og andre Kostbarheder. Den berømte Kong Tut Ank Amen har et helt Galleri her . det er utroligt, hvad man her har fundet, og én som ikke har set det, kan umuligt forestille sig hvilke kostbarheder, der her er opstillet. Det kostbareste en dog Salen, hvor hans Kister og personlige Toilet genstande er fremstillet. Her maa kun være 25 Besøgende ad Gangen, og her er stadig Politivagt. Han laa i tre Kister, hvor af de to var af Træ, men guld belagt, medens den inderste var af massivt Guld, og er i Form, som hans Legeme. Alle toiletgenstande og Smykker er af Guld, selv hans Bue og Pile var guld beslaaede. Paa hans Stridsvogn var Egerne i Hjulene ogsaa guld belagte. Paa Museet staar ligeledes en pyramide top af poleret Granit. Alle Pyramiderne var jo beklædt med poleret Granit, men det er i Tidens Løb faldet af. Her findes ogsaa Brød som er fundet i Gravene. Det meste forunderlige er dog Mumierne. Man ser saaledes Mumien af den " Farao ", som drev jøderne over det røde Hav. Disse Mumier er velbevaret, selv Neglene og Haaret. Dette er dog enkelte Steder faldet af og ligger paa Bunden af Glaskisten. Ligeledes de smukt udførte Alabaster vaser og Skrin. Den berømte Dronning figur i Alabaster er vidunderlig. En af Kammeraterne paa Hjemmet havde ved sin Ankomst til Ægypten gjort Bekendtskab med en Araberfamilie. De besøgte os, hvor vi boede og en Søndag i Fastetiden blev vi alle inviteret ud til et Besøg i deres Hjem. Efter at have kørt med sporvogn en Time til en af Kairos forstæder " Chaubra ", blev vi afhentet ved Stoppestedet af den Ældste af Sønnerne, som var Husherrer, da Faderen var død. Han førte os igennem en Masse snavsede bælgmørke Smøger, og til sidst dumpede vi ind i en Forstue med Lergulv. Vi blev budt ind i Stuen, hvor Møblerne bestod af et Bord og en Bænk, samt 3 Stole, som sikkert var laant i Dagens Anledning. Det var en rigtig Araberhytte, kun et lille Vindue højt oppe paa Muren forsynet med Jernstænger. Moderen maatte hele Aftenen side ude i et lille Rum. Tre af vore kammerater talte flydende Arabisk og havde fortalt os, at vi ikke maatte sige nej, naar vi blev budt et eller andet at spise eller drikke, da man ellers fornærmer Værten meget dybt. Vi var tilsammen cirka 10 Tyskere og Danskere. Først blev serveret The, der fandtes kun 3 Par Kopper, saa det maatte gaa efter Tur. Bagefter blev der serveret Figner og Cigaretter. Hvert femte Minut spurgte Værten os, hvorledes vi befandt os i hans Hus, da vi svarede, at vi aldrig før havde befundet os saa godt, udbrød han: Aah hvor er jeg lykkelig. Nu blev der en skrigen og syngen arabisk, og den ene af Sønnerne Dansede flere arabiske

Danse med en Spadserestok, medens de arabiske Gæster
klappede i Hænderne til Musik af et arabisk
Musikinstrument,

En Træ strakt, hvor der er overspændt et Stykke Skind,
ved at slaa her paa paa en bestemt maade med fingrene
fremkommer en monoton Lyd, hvorefter der danses og
synges. Kammeratens Grammofon tog mægtig Kegler, og
Araberne fra alle huse strømmede til for at se dette Gilde.
Saa kom Fest attraktionen, da vi skulde spise. Der blev sat
3 store tinfade ind paa Boret fyldt med noget Klistet, som
var noget lignende, det Malerne bruger, naar de tapetserer.
Værten meddelte med Stolthed, at alt skulde spises. Naar
der var jo ikke andet at gøre end at klemme paa. Værten
spurgte, hvorledes det smagte, vi sank lidt gemte en
Grimasse og forsikrede, at det var vor Livret, han udbrød
igen : Aah, hvor er jeg lykkelig. Han saa efter, at alt blev
spist op. Vi blev endelig færdige ved forenede
Anstrengelser, og saa brød Spektaklet løs igen. Araberne
selv eller de arabiske Gæster spiste ikke selv noget. Ved
12 Tiden slap vi endelig fri, og tog hjem. Men vi maatte
endelig love, at komme igen. Næste Søndag tog jeg til en
lille ” Kurby ” ” Helonan”. Den ligger syd for Kairo og
her findes varme Svovlkilder. Vandet vælter op af den
svovlholdige Jord og ledes ind i store Bassiner med frit
Afløb, saaledes at der stadig er frisk Vand i Bassinet.
Disse Bader meget helbredende for Reumatisme, og
Klimaet er mere tørt end i Kairo. Her kommer ogsaa
mange syge Mennesker og tager Ophold paa de store
Kliniker eller Pensioner. Det er en hyggelig By, hvor en
syg nok kan finde sig i at være, men det er selvfølgelig
kun bedrestillede, som har Raad til at tage disse Svovlbads
kurer. Vi laa her og badede en Søndag, og man maa passe
meget godt paa da man ellers bliver fuldstændig skoldet af
Solen. Vi blev brændt godt af og led frygtelig Kvaler i den
kommende Uge. Bagefter maa man tage et Ferskvands
brusebad, da Svovlet lugter modbydeligt. Alt gik godt i
Kairo, det begyndte, at blive for varmt. Turisterne
begyndte at trække sig tilbage. Den ægyptiske Konge ”
Fuad d.1” er meget afholdt af Folket. Det kongelige Slot ”
Palais Abdine ” er en smuk og stor Historie. Af ægyptiske
Soldater findes kun Kongens Garde. Hver Morgen holdes
Øvelser paa slotspladsen. Musikkorpset er meget
interessant at høre. Foran gaar Dirigenten lige som
Tamburmajoren ved den danske garde. Han laver de
nydeligste Ekvilibrist øvelser med sin stok. Ingangen til
slottet er fire Jernporte. I hver port sidder en Lansener til

Hest. Det er sikkert ingen Fjants i den brændende Sal. Hvis det bliver bekendtgjort, at Kongen skal ud at køre, bliver alle Gader spærret af. En Søndag morgen blev det bekendtgjort, at kongen skulde komme fra "Helonan" allerede Kl 9 blev Gaderne spærret af. For hvert 15 Skridt stod en Politibetjent i Galla. Gade op og Gade ned. Folk sad paa Fortovet fra Morgenstunden og ventede troligt. Da er Araberne i deres Es, naar de bare maa sidde ned og døse. Kl 1. Kom det engelske Politi farende paa Motorcykel og peb i deres fløjter som Tegn paa, at hans Majestæt kom tilbage. Lidt efter kom Kongen kørende med sit Følge. Hvis en Sheik er kommet til Byen, tager Kvinderne Plads foran Huset, hvor han bor, de venter troligt paa at komme ind til ham for at han skal velsigne Drengene. De kan godt sidde der fra Morgen til Aften hele Fortovet er fuldt. Uden for de engelske Hospitaler sidder Kvinder i Hundrede vis med deres Børen. Det er frygteligt at se, hvorledes de er plaget af Øjensygdomme. Vi var paa mit Arbejde ved at lave en meget stor Egetræstrappe til Kairos Guvernør. Jeg gik altid sammen med værkføreren en Italiener Pietro Bionotto, han talte flydende fransk, hvilket jo ogsaa paa en vis Maade, kom mig tilgode, da jeg af ham lærte meget i det franske Sprog. Jeg havde ved at pludre med araberne lært saa meget arabisk, at jeg til Nød kunde klare mig. Kammeraten var stadig i Alexandria, hvor han lavede Møbler til to tyske Malermestre. Vi vilde jo ogsaa snart videre, da det var vor Mening at arbejde om Sommeren i Svejts. Vi blev saa enige om, at jeg skulde komme til Alexandria, saa at vi i Fællesskab kunde lave Møblerne, 2 Spisestuer og to Soveværelser færdige. Jeg havde nær aldrig sluppet væk fra "Krieger" i Kairo, men ved en lille Nød løgn slap jeg væk, og Lørdag den 19 Maj holdt jeg op, og rejste Søndag d. 20 til Alexandria, hvor jeg ankom om Middagen og traf kammeraten og Maleren Frode Jensen. Jeg begyndte Mandag Morgen at arbejde her. Det var dejligt Arbejde. Vi stod i et lille Hus nede i haven i en tysk katolsk Skole. Vi arbejdede jo som vi vilde, og det var ligesom at være i Kloster. De tyske Nonner gik og spadserede i Haven eller sad og læste i en Salmebog, og inde fra Skolen lød religiøs Sång, ligesom der i Bygningen og i Haven hang Krucifikser af Jesus og Jomfru Maria, det var helt velgørende efter at have været sammen med saa mange Slags Hedninger. Vi maatte selv spille Bydreng, da en Araber ikke maatte komme ind i Skolen med Sodavand til os. Søndag d. 15 Juli var vi til Feriefest i Skolen. Ferien varer her 2½ Maaned. Alle Børn som er født her af Europæere, taler, tysk, fransk, og arabisk, og der til deres

Modersmaal, f.Eks. Græsk. Alexandria er en dejlig By, flat og moderen . det er Ægyptens største Havneby, og ligger smukt med en herlig Badestrand. Her findes alle Nationers Skibe og Søfolk i Havnen. Klimaet er varmt og fugtigt. Blot man en Dag arbejder lidt haardt er man fuldstændig drivvaad af Sved inden Middag. Havde man en Dag lidt Renderi i Byen, slog Sveden helt igennem Frakken. Her er mange store flotte Bygninger og her bygges umaadeligt meget. De fleste bosiddende velhavende Europæere i Kairo, tager om Sommeren til Alexandria. Jeg har ikke under hele Rejsen ført et saa behageligt og dejligt Liv som i Ægypten og da særlig i Alexandria. Om Søndagen tog vi med Sporvogn ud til ”Viktoria”, hvor vi laa og badede hele Dagen. Om Mandagen stillede vi ogsaa paa Arbejdet saa røde i Hovederne som et Par Hanekamme. Her ved Viktoria laa de herligste Villaer med dejlig Haver fulde af Blomster. Her stod Daddelpalmer fulde af Dadler, og bananerne hang i store Klaser, man saa her store træer helt ildrøde i Kronen af Blomster. Om Aften spadserede vi ad den smukke Strandpromenade, naar Lysene om Aftenen tændtes i Alexandria, og vi fra Promenaden saa ind over dette Ildhav, da følte man ingen Lyst til at gaa i Seng. Vi sad om Aftenen og drak vor Aftenkaffe paa en arabisk Fortovs restauration, medens vi betragtede Arabernes Liv i deres Fritid. Her sad Araberne en hel Aften paa restaurationen og nød kun en Kop kaffe til en ½ piaster, eller røg en Vandpibe til 2 Piaster. Man er altid tørstig, et glas vand var kun en draabe i Havet. Søndag Aften sad vi paa en herlig restauration, hvor et rigtigt Viener orkester spillede de herlige Vienermelodier. Søndag Aften sad vi paa en herlig restauration, hvor et rigtigt Viener orkester spillede de herlige vienermelodier. Man serverer her ægte tysk Øl. Vi havde et dejligt Værelse med Bad. Men man maa dog ikke være bange for Lopper eller kakkellakker. Om Aftenen for disse Væsener frem og tilbage over Gulvet i Massevis, saa store som smaa Mus. Ligeledes findes her giftige edderkopper, saa man skal være meget forsigtige, da deres Stik kan være dødbringende. Lopperne lod os aldrig i Fred, selv naar vi sad og spiste, de kravlede op og ned af benene. Vi fangede dem og kastede dem i Vaskefadet, nogle Aftener havde vi en Fangst paa 20 til 25 kraftige Eksemplarer. Til sidst havde vi gjort det til en Regel og lavede vædde maal og væddede, om hvem der kunde fange flest. Vi lavede selv the om Morgen, da vi paa den Maade fik den bedste Morgenmad. Vi købte Brød og Smør om aftenen. Brødet maatte vi hænge op i Loftet i en Snor. Da det ellers ikke

blev os som fik fornøjelse heraf. Smørret blev stillet op paa Vandkaraflen, som igen stod i Vandfadet. Paa en lille arabisk Restaurant, hvor vi spiste til Aften, var vi meget afholdte. Den arabiske tjener, en godmodig Fyr, Morede sig med at tale arabisk med os. Kammeraten, som ikke kunde Spor arabisk, vilde han gerne lære noget, og naar han saa sagde ja, hvor han skulde sige nej, saa morede Araberen sig, som et Barn. Vore Mesters Malerforretning var paa cirka 50 Mand. Om Lørdagen, naar vi fik vor Ugeløn paa 2,40 Pund, gloede Araberne, da de saa de mange Penge, de fik selv kun 80 til 90 Piaster. En Aften, da vi spadserede paa Gaden, hørte vi en Syngen og Raaben. Vi saa nu Tusinder af Arabere, som bar kulørte Lamper i Hænderne, medens et Orkester spillede og Kvinderne udstødte Glædes hyl en Slags Jodlen og kastede med Salt. Vi fik nu at vide, at en vis Person, som gik i Midten, var en hellig mand, som var kommet fra "Medina" den hellige Stad, hvor Muhammeds Grav findes, der sagdes, at han havde talt med denne Muhamedanernes største og eneste Profet. En Aften, jeg sad paa var Strandrestaurant, kom en Araber og vilde sælge Tæpper, han forlangte 7 ægyptiske Pund, cirka 140 Kr, for 1 af dem. Vi vilde naturligvis ikke købe nogen, ejheller, da han efter en times forløb var gaaet ned til 5 Pund. Næste Lørdag kom han igen. Tæppet dalede stadigt, men ingen Købelyst. 4. Lørdag købte jeg Tæppet for 1 Pund. Men saadan er al Handel her i Ægypten. Dog maa man sige, at de ægte Ægyptere er anderledes, de forlanger deres Pris, og vil man saa købe, kan man, eller ej. Vi naaede efterhaanden til midt i Juli Maaned, og vi tænkte paa at vende tilbage til Europa igen. Vi forcerede vort Arbejde, for at blive færdig. Tirsdag den 24. Juli gik jeg til det Græske Konsulat for at faa Visa til Grækenland. Det kostede 24 Piaster. Samme Dag løste jeg Billetter til Piræus i Grækenland. Den kostede 60 Piaster paa 4 Klasse. Jeg fik vore souvenirs, hvor af vi havde købt en Del, sendt til Danmark. Vi sluttede saa vort Arbejde og tog Afsked med vore Mestre, som er de bedste Arbejdsgivere, jeg har arbejdet for. Vi vekslede alle vore Penge om i engelske Pund. Fredag d. 27. Juli Kl. 6 afsejlede vi med den græske Damp "Katharina". Først havde vi et farligt Vrøvl med vor Bagage og med de arabiske Dragere, men det var vi jo efterhaanden blevet saa vandt til, at vi ikke regnede saa meget med det. Det er ikke altid let at rejse, for er det svært at komme ind i et Land, saa er det sandelig ikke mindre svært at komme væk igen. Naar man rejser som haandværker er der flere Formaliteter at ordne, end for Turisterne, som faar alting ordnet ved Hjælp af deres

penge. Ligeledes med Lægepapirer og lignende. Det var med Sorg, at jeg tog bort fra Ægypten, dette herlige Land, hvor jeg havde tilbragt saa mange glade og interessante Dage. Det var mit forfængelige Ønske at naa til Ægypten, da jeg nu havde opholdt mig her i længere Tid, var det som kunde jeg ikke rigtig rejse væk herfra. Men skibet fjernede sig mere og mere, og Kl 8 saa vi kun Lanterne fra Fyrene ved Alexandria. Søndag d. 29 Juli kom vi til Piræus, og var saaledes i Europa igen. Allerede ved landgangen fik vi et daarligt Indtryk af Grækerne. Vi havde et Smadder med Grammofonen, som begyndte at blive en dyr Dreng. Man forlangte 560 Drakmer i Told for den, cirka 35 Kr. Da vi højlydt protesterede, sagde man, at det maatte vi selv om, men hvis vi ikke vilde betale, blev den staaende forsegleet paa Toldkammeret, indtil vi rejste igen. Det var nemlig vort højeste Ønske, men det udtalte vi selvfølgelig ikke. Vi fandt et Hotel "Galia" hvor vi fik et Værelse. Vi gik ud for at spise et haardt tiltrængt Maaltid. Mandag Morgen, efter en søvnløs Nat i Kamp med Moskitoer, tog vi straks med den elektriske Bane en ½ Times Kørsel til "Athen". Vi begav os straks op paa "Akropolis" og besaa de gamle templer og Ruiner. Det var interessant, men gjorde dog ikke saa stærkt indtryk paa os, da vi jo havde set en baade ældre og mere storslaaet Kultur i Ægypten. Athen er en stor moderne By med Brede Boulevarder og Sporveje, samt store tidssvarende Rutebiler. Dog findes mange ualmindelige smukke Bygninger og andre Seværdigheder. Nationalmuseet er saaledes en virkelig prægtbygning. Det store stadion var meget imponerende og flad. Der herskede en frygtelig Varme, og i Middagstiden laa Byen som i søvne. Det var interessant at se det brogede Liv ved havnen i Piræus, men af en Havneby at være, varden alligevel kedelig. Der manglede det rigtige sprudlende friske, støjende, og dog varme Liv, som findes i f.eks. Orientens, eller de franske Havnebyer. At alle var meget fattige, mærkede man straks, og man kom slet ikke til at føle sig med i Livet her. Kun som en passiv Tilskuer, der staar helt for sig selv. Tirsdag d. 31 blev vi enige om at tage videre, og løste saa Billet til "Brindisi" i Italien. Billetten kostede 610 Drachmer paa 3 Klasse. Det var med en italiensk Dampner "Gianicolo". Da vi stod med vor Bagage ved Havnen, fik vi at vide, at vi først maatte have Udrejsnings tilladelse fra Politiet. Kl. var 3, og Dampneren skulde sejle kl 4. Saa fik vi jo Fart paa tværs igennem Byen til Politistationen. Her fik vi at vide, at vi hver skulde have 2 Fotografier, saa af sted igen. Efter lidt Vrøvl med en næsvis Kanonfotograf, som havde taget et par karikaturer af os, stillede vi igen hos Politiet, men